

"ארץ-ישראל השלמה מתמוזגת עם ארץ-ישראל המשתלמת

והפאחוס הלאומי מתמוזג עם תאוות הבצע..."

לא נחשבו בתקופות קדומות לרעיונות לארץ-ישראל. זמן רב היה בארץ-ישראל גבול דרומי, ועכו גבול צפוני. אפשר להביא ראיות כמעט לכל מפה... אני גורס מושג אחר מאשר שלמות הארץ. זוהי התשובה לציטוטים התנכיים של חברה-הכנסת בגין.

יצחק רפאלי: עכשיו, משלא נבחר כנשיא, כבר איננו פוסק. לוא היה נבחר כנשיא, אסור היה לערער. עכשיו, משלא נבחר — הוא לא פוסק. **אורי אבנרי:** בדיוק להיפך, חברה-הכנסת רפאל. **היו"ר בנימין קשת:** הנושא הוא אי-אמון לממשלה, ולא לפרופ' אורבך. **אורי אבנרי:** נשיא המדינה אינו פוסק הלכה, לא נתתי לו את גולג' כדי שיפסוק הלכה, אבל כאיש-רוח וכאיש-דתי, זכותו לפסוק הלכה בדיוק כמותו וכמו כל אדם אחר הבקי בתורה. מכיוון שאין אפיפיור לדת היהודית, חופשי כל אדם לפרש את ההלכה היהודית לפי מצפוננו וזפי הכרתו.

אכן הדום מתוק של ספרים: ארץ שלמה נמכרת ונקנית בשוק הפישפשים.

אדוני היושבראש, הארץ כולה עוקבת בשעות אלה בנשימה עצורה אחרי הידיעות על פעולות החיילים ואנשי-הביטחון נגד המחבלים הפלסטיניים בניקוסיה ובבירות.

מניין יונקים המחבלים האלה את כוחם? כיצד הם ממשיכים בפעולותיהם, אחרי מאה תבוסות ואלף כישלונות.

הם יונקים את כוחם, את עתודתם האנושי, את משאביהם, מהרגשתם הייאוש של העם הפלסטיני, ואני חושש שלא נצליח לחסל את הטרור כל עוד לא נחסל את סיבות הייאוש הזה עינינו מציאות פיתרון שיהיה מבוסס על הכרה רדיקלית, שזום וביטחון.

מי שפותח את הגדה ועזה בפני קונייקרקעות יש-ראלים, פרטיים וממלכתיים, אומר לעם הפלסטיני: זהו זה, לא נזוז אף משעל אחד של אדמה כבושה. לעולם

בדיון על שלוש הצעות אי-חאמון בקשר עם החלטת הממשלה על מכירת קרקעות לישראלים בשטחים המוחזקים (מטעם גח"ל, רק"ח והמר"כ החדשים), אמרנו:

אורי אבנרי: לפני שבוע בלבד הרימו אנשי גח"ל בבית הזה את ידיהם כדי לבצע מזימה, שתנחיל למערך שלושה מנדטים נוספים, מעל ומעבר למנדטים שיתן לה הבחור ברוב עיוורונו.

היום ירימו אנשי גח"ל את ידיהם כדי להביע אי-אמון למדיניות צמרת המערך.

זוהי קומדיה של אופוזיציה, הצגה לאחוז עיני תמימים, מסך-עשן של פאחוס כדי להסתיר את האמת.

קומדיה של אופוזיציה

בשבוע שעבר ראינו את גח"ל האמיתי — השותף העיקרי של המערך, הליהעזר של דיון,

ארץ-ישראל היא ביזנס

אין לנו כל אשליות. מה שהחלטת את מול בממשלה אינו סוף-פסוק, זוהי החייה לשעה קלה — אולי בגלל צו אמריקאי, אולי בגלל שיקול תכסיסי, אולי בגלל מיל-חמת-ידידיו בצמרת המערך. הושם מחסום זמני בדרך של ספרים פרטיים, אולם הפתח נפץ תה לרווחה לרכישת קרקעות על-ידי הממשלה עצמה. זהו סיפוח שקט.

דס תמורת המיליארדים

כבר בוצעו בשטחים מאות פעולות-ספר סרות פרטיות, בניגוד לצו המושל הצבאי, המטיל מאסר של חמש שנים על רוכשי קרקעות, ברור שאיש ממפרייהצו לא יועמד לדין, ואף לא ייחקר. אך שופט צבאי, שהוא עסקן פוליטי בשירות מילואים, הטיל חצי שנה מאסר על מפגינים שהרימו קול, קול מצפון, נגד ריטוס תבואה ערבית בכפר עקרבא, מעי שהחבריה-הממשלה עצמם הגדירוהו כמע-שה ואנדליסס.

זלמן שובל: לא ידעתי שבכ-נט מותר לתקוף שופט כנותן גוש-פנקה לוואנדליסס.

אורי אבנרי: לא תקפתי, ציינתי עובדה ששופט צבאי — שהוא במיקרה עסקן במפלגתך — בלבושו בגדי מילואים, פסק פסקידין שהמושל הצבאי, ברוב חכמתו, ביטל אותו.

ברור, אדוני היושבראש, שרועות הממשלה כבר ביצעו פעולות-רכישה נרחבות בחשאי, מאחורי גבה של הכנסת. לאלה ניתן עתה הכשר פומבי.

הסיפוח הודך ומתבצע. רק פתי יאמון שי ממשלה זו — שכמה מחבריה עוסקים במיסי-חר, ואחרים בה מוכרים זכויות כמאות אלפי דולרים בעודם מכהנים בתפקיד ממלכתי — שממשלה זו תחסום לאורך ימים את בזומוס ההתעשרות של שיכבת הספרים והמתעשרים, ההולכת ומשתלמת במדינה.

יחידים יתעשרו, מיליונרים ייהפכו למיליארדרים — והעם כולו ישלם את המחיר, מחיר של דם בדור הזה ובדור הבא.

אדוני היושבראש, אמנע מהצבעה על הצעות אי-אמון של סיעת גח"ל והמרכז החופשי. אצביע בעד הצעת אי-אמון של סיעת רק"ח, מתוך הסכמה לתוכנה, אם כי אני מסתייג מחלק מדבריה והנמקה של הסיעה שהביאה אותה.

ראשי-הממשלה גודרה מאיר: כבר הסכימו לקבל אותך בלולוניה? אתה יותר מדי ציוני בי-שבילים!

אורי אבנרי: גבירתי ראשי-הממשלה, אם תהיה, ואחרי שתהיה, ועידת בולוניה ייערך בה בפנים הראשונות, מיפגש של כוחות-שלום משני עברי המיתרס, גם באווירה הטראגית של המשך שפיכת הדם — אשמח למסור לכנסת דו"ח עלי-ך, אולי הגברת ראשי-הממשלה תחכה ותיווכח.

זאב ב' הארץ"

לא תזכו בקיום לאומי משלכם, להגדרה עצמית, לזכות לאומית כלשהי. כלפיכם פועלת תוכנית דיין, ולמעשה גם תוכנית הרב מאיר כהנא.

מי שאומר כך להמוני העם הפלסטיני, בארץ ובמחנות הפליטים, הרי הוא כאילו חותם על מודעת גיוס של אל-פתח ומשתף פעולה עם החזית העממית לשיחרור פלסטין. אין תעמולה יעילה יותר מזו, כדי לדחוף צעירים פלסטיניים לשרות הפיראיון.

איזה טירוף הוא זה? בשעה שחיידינו מחרפים את נפשם במלחמה נגד הפיראיון — איך אפשר לנהל מדיניות שמכריזה מגבירה את כוחם של הפיראיון?

חורבנו של עם

הבה נפור את עשן הצביעות המרחף מעל לוויכות זה. שואלים בתמימות מדומה: מדוע אסור לישראל לקנות אדמה בגדה? האם זה "ספר לבן" חדש?

אילו אמרה הממשלה: מותר לפליטים לחזור לארץ, לקבל את רכושם ולקנות רכוש בכל רחבי ארץ-ישראל — כי אז היה צידוק כלשהו למתן חופש דומה לישראלים. אולם כאשר אין כל כוונה להכיר בזכויות הפליטים השייכים לארץ הזאת, וכאשר אין כל כוונה להכיר בקיומו ובזכויותיו של העם הפלסטיני — רכישת קרקעות בגדה אינה אלא כיבוש באמצעים אחרים, סיפוח בדרבים הדי-שות, בניין עם אחד על חורבנו של עם שני.

היום הצביעה סיעת גח"ל בעד מועמדותו של פרופ' אפריים אורבך. גם אני הצבעתי בעדו. פרופ' אורבך אמר — לפי מעריב מה-1 באפריל 1973: המושג של שלמות הארץ הוא גם מבחינה הלכתית גמיש ביותר. הוא גורס שטחים רבים בארץ, ששום יהודי לא יוותר עליהם כיום.

ספר ועופר: מה שאנו רואים היום אינו אלא תיאטרון-כובות.

מגישים הצעת אי-אמון, מקשיבים לנאום פאחטי של חברה-הכנסת בגין, פורשים בי-מלוכד למינון כדי לבלות שם שעתים עד ההצבעה; מרימים ידיים, והולכים הביתה.

אופוזיציה! אופוזיציה של מינון, אור-פוזיציה של קפה ועוגות, אופוזיציה של געפילטע פיש.

הקואליציה של המערך וגח"ל, השור-לטת בכנסת ובמדינה, אינה קיימת רק לשם מסעי-שוד משותפים. זוהי קואליציה ארדית ומעשית, המשתרעת על כל ה-שטחים — החל במדיניות סוציאלית ה-משפחת מעמד של ספרים, וכלה במדי-ניות לאומית המנציחה את המילחמה לי-זמן רב.

גם הוויכוח של היום הוא ויכוח-סרק, אין מחלוקת אמיתית בין גודרה מאיר ומנחם בגין, כשם שי-אין מחלוקת אמיתית בין משה דיין ומנחם ספר. יש רק הבדלי-נוונים ביניהם, שזוני של תכסיסים וסיגנון.

המערך רוצה לתפוס קרקעות בשקט, בחשאי, באמצעות כלים ממלכתיים, גח"ל ושותפו רוצה לקרוא דרור לספרים פר-טיים, שישתתפו בכיזה.

אדוני היושבראש, היום נחשפת האמת לעיני כל אחד ואחד.

ארץ-ישראל השלמה מתמוזגת עם ארץ-ישראל המשתלמת. הפאחוס הלאומי מתמוזג עם תאוות הבצע. הופריפאטרויטים והסופריספי-סרים מתייצבים בשורה אחת.

עזרה למחבלים

זה מכבר ראינו איך מתקבלים בראש מחנה-הסיפוח עשירי-ישראל, הליזוייטנים של ספרות-הקרקעות, אותם שחמסו את משק המדינה משך עשרים וחמש שנים, בשעה שהפער הסוציאלי והמצוקה ההמונית הלכו וגברו. היום ברור למה: הם מנופסים בדגל הכחול-לבן של הלאומיות הצרופה והצנינות המושלמת — אך דגלם הוא הדגל השחור של תאוות-הבצע.

ארץ-ישראל השלמה היא ביזנס — וביזי-נסמנים ממולדחים מרימים אותה על נס, בעודם ממלאים את כיסיהם.

אחרי מלחמת-האזרחים האמריקאית, בתקופת הרקונס-טרוקציה הידועה לשימצה, ירדה על הדרום המובס עדה של חסונים. קראו להם CARPETBAGGERS. בעלי מורדות הברד, אילו פתחנו את השטחים המוחזקים בפני ספרות פרטית, היינו יוצאים שכבה חדשה של מתעשרי-מלחמה, מולטי-מיליונרים של מיסחר קרקעות.

גח"ל הוא הדובר הטבעי של שיכבה זו. בנאומים חוצב-ללחבות בשכונת-העוני מטיף גח"ל נגד הפער, בעד המנונים מוכי-המצוקה — אך במעשיה מייצגת גח"ל את הקומץ הזעיר המשגשג במישטר זה, המשמן והחומס, ועשכשיו שלוחות ידיו אל הקרקעות, אל הדוגמים הקור-צים מעבר לגבול.